

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Jana Čížka a JUDr. Davida Krysky ve věci

žalobce: **P. A.**
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Zdeňkem Havlem
sídlem Rudé armády 407, Strančice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 6. 2020, č. j. 057457/2020/KUSK-DOP/Sva,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 6. 2020, č. j. 61010/DSA/19-13, a rozhodnutí Městského úřadu Mělník ze dne 30. 12. 2019, č. j. 134960/19-MUME, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradu nákladů řízení částku 15 342 Kč k rukám zástupce navrhovatele Mgr. Zdeňka Havla, advokáta.

Odůvodnění:

Vymezení věci a podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 6. 2020, č. j. 057457/2020/KUSK-DOP/Sva (dále jen

„napadené rozhodnutí“), kterým bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 12/2020 Sb. (dále jen „správní řád“) zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Mělník (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 30. 12. 2019, č. j. 134960/19-MUME (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Správní orgán I. stupně rozhodl podle § 8a odst. 1 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění zákona č. 52/2020 Sb. (dále jen „zákon o podmínkách provozu vozidel“) o neprovedení zápisu změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel (dále jen „registr vozidel“) a o tom, že u vozidla registrační značky X, VIN: X, tovární značky X (dále jen „převáděné vozidlo“) bude nadále jako vlastník a provozovatel evidován žalobce.

2. Žalobce namítá, že jsou napadené rozhodnutí i prvostupňové rozhodnutí nezákonná, neboť jsou v rozporu s § 8a zákona o podmínkách provozu vozidel. Žalobce podal dne 23. 9. 2019 žádost o zápis změny vlastníka převáděného vozidla na nového vlastníka pana J. P., nar. X, bytem X (dále jen „nový vlastník vozidla“). Jelikož nový vlastník vozidla neposkytl žalobci potřebou součinnost pro podání společné žádosti do 10 dnů od převodu vlastnického práva k silničnímu vozidlu, podal žalobce jakožto původní vlastník žádost ke správnímu orgánu I. stupně sám. K žádosti doložil kupní smlouvu ze dne 1. 9. 2019, protokol o evidenční kontrole, kopii technického průkazu, zelenou kartu a doklad o zaplacení správního poplatku. Správní orgán I. stupně v prvostupňovém rozhodnutí odůvodnil zamítnutí žádosti tím, že podle § 8a odst. 3 zákona o podmínkách provozu vozidel zaslal novému vlastníku vozidla výzvu k připojení se k žádosti o zápis změny vlastníka, přičemž nový vlastník vozidla si tuto písemnost nevyzvedl (nepodařilo se mu ji doručit ani na adresu trvalého bydliště, ani prostřednictvím Policie České republiky, ani prostřednictvím veřejné vyhlášky). Podle správního orgánu I. stupně tak nebylo novému vlastníku vozidla umožněno se k žádosti vyjádřit, a nebyly tak splněny podmínky pro zápis změny vlastníka vozidla. Žalovaný tento právní názor správního orgánu I. stupně potvrdil.
3. Podle žalobce postupoval správní orgán I. stupně správně do okamžiku, kdy vyrozuměl nového vlastníka vozidla o podané žádosti. Podle žalobce měl nový vlastník vozidla možnost seznámit se se žádostí, neboť si mohl vyzvednout výzvu zasloupanou správním orgánem I. stupně na adresu jeho trvalého bydliště. Podle žalobce mu nelze přičítat k tíži, že se nový vlastník vozidla na adrese trvalého pobytu nezdržuje. Navíc mu byla výzva doručována i veřejnou vyhláškou. Z § 8a odst. 1 zákona o podmínkách provozu vozidel vyplývá, že správní orgán provede, nikoli může provést, zápis změny vlastníka vozidla v případě, kdy nový vlastník vozidla neposkytl součinnost. Zápis změny není podmíněn doručením vyrozumění novému vlastníku vozidla do vlastních rukou a ani předložením kupní smlouvy s úředně ověřenými podpisy. Naopak § 8a odst. 1 zákona o podmínkách provozu vozidel výslovně počítá s nesoučinností nového vlastníka. Podle žalobce nemá právní úvaha žalovaného o možném podání žaloby na určení neexistence vlastnického práva k motorovému vozidlu jako řešení jeho situace oporu v zákoně. V § 8 a § 8a zákona o podmínkách provozu vozidel se nepočítá s určovacím rozsudkem jako s podkladem pro zápis změny vlastníka silničního motorového vozidla. Žalobce by tak byl s podáním takové žaloby s vysokou mírou pravděpodobnosti neúspěšný.

4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, že se žalobce domáhá konstitutivního zápisu v registru vozidel, aniž by měl druhý účastník občanskoprávního vztahu možnost se k věci vyjádřit. S ohledem na § 8a zákona o podmínkách provozu vozidel není správní orgán oprávněn provést konstitutivní zápis změny vlastníka a provozovatele vozidla, aniž by umožnil druhému účastníku smluvního vztahu se ke změně zápisu v registru vozidel vyjádřit. Žalobce se domáhá nahrazení projevu vůle druhého účastníka převodu práva k vozidlu, k čemuž není správní orgán příslušný. Jelikož se nový vlastník vozidla ke změně zápisu vlastníka a provozovatele vozidla nevyjádřil, nemá správní orgán I. stupně kompletní podklady pro to, aby mohl zápis změny provést. Podle žalovaného mohlo ve smluvním vztahu mezi žalobcem a novým vlastníkem vozidla dojít ke změnám, které však žalobce nebo nový vlastník vozidla nechce nebo nemůže sdělit a které jsou nebo mohou být pro zápis změny vlastníka a provozovatele vozidla v registru rozhodující. Pokud by správní orgán zapsal změnu vlastníka a provozovatele vozidla na nového vlastníka vozidla, aniž by mu umožnil se k převodu vyjádřit, došlo by k zásahu do majetkové sféry nového vlastníka vozidla, aniž by měl možnost se vyjádřením k žádosti o převod bránit. Takovým zásahem je podle žalovaného nesporně i například objektivní odpovědnost zapsaného provozovatele vozidla za přestupky nezjištěného řidiče.
5. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že by se domáhal konstitutivního zápisu a že by se domáhal nahrazení projevu vůle nového vlastníka vozidla. S odkazem na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 20. 9. 2017, sp. zn. 22 Cdo 5330/2015, uvedl, že jde toliko o deklaratorní zápis. Podle žalobce existuje veřejný zájem na tom, aby evidovaný stav v registru vozidel odpovídal stavu skutečnému. Nedoručení výzvy k vyjádření novému vlastníku vozidla není důvodem pro zamítnutí žádosti o zápis změny vlastníka v registru vozidel.

Obsah správního spisu

6. Žalobce podal dne 23. 9. 2019 žádost o zápis změny vlastníka nebo provozovatele silničního vozidla, ve které identifikoval převáděné vozidlo a nového vlastníka vozidla včetně uvedení rodného čísla. K žádosti připojil kupní smlouvu ze dne 1. 9. 2019, jejímž předmětem byl prodej převáděného vozidla. Jako prodávající byl identifikován žalobce a jako kupující nový vlastník vozidla. Dále žalobce k žádosti předložil protokol o evidenční kontrole převáděného vozidla ze dne 26. 8. 2019, kopii technického průkazu a kopii zelené karty s platností do září roku 2020.
7. Správní spis dále obsahuje výzvu k připojení se k žádosti o zápis změny vlastníka ze dne 24. 9. 2019, která byla odeslána novému vlastníku vozidla na adresu trvalého pobytu, přičemž se správnímu orgánu I. stupně doručovaná písemnost vrátila a na obálce bylo vyznačeno, že je adresát na uvedené adrese neznámý. Podle údajů na doručence byla dne 27. 9. 2019 zanechána na místě výzva k převzetí zásilky, doručování zásilky bylo oznámeno a písemnost byla uložena k vyzvednutí do 7. 10. 2019. Výzva obsahovala sdělení o podání žádosti o zápis změny vlastníka silničního vozidla v registru vozidel s tím, že změna vlastníka byla žalobcem doložena kupní smlouvou ze dne 1. 9. 2019. Správní orgán I. stupně vyzval nového vlastníka vozidla k předložení technického průkazu a osvědčení o registraci vozidla. V závěru poučil nového vlastníka vozidla o tom, že v případě, že z jeho strany nebude učiněna žádná reakce, bude úkon, tj. změna vlastníka v registru vozidel na základě podané žádosti provedena.
8. Správní orgán I. stupně následně požádal Policii České republiky o doručení shora uvedené výzvy novému vlastníku vozidla na adresu trvalého pobytu. Dne 13. 11. 2019 obdržel vyrozumění od Policie České republiky o tom, že se požadovanou písemnost nepodařilo doručit.
9. Dne 14. 11. 2019 byla na úřední desce správního orgánu I. stupně vyvěšena veřejná vyhláška s oznámením novému vlastníku vozidla o možnosti převzít písemnost ve věci registrace vozidla. Součástí oznámení bylo i poučení, že je pro vyzvednutí písemnosti stanovena lhůta 15 dnů ode dne vyvěšení oznámení a že se poslední den lhůty považuje za den doručení.
10. Dne 11. 12. 2019 byl do správního spisu založen úřední záznam, ve kterém byl popsán postup doručování písemnosti novému vlastníku vozidla a dále informace, že do data pořízení úředního záznamu se nový vlastník vozidla nepřipojil k žádosti o zápis změny vlastníka a provozovatele silničního vozidla. Současně je zde uvedeno, že žalobce po prodeji převáděného vozidla předal novému vlastníkovi vozidla plnou moc k provedení zápisu změny v evidenci vozidel, technický průkaz i osvědčení o registraci převáděného vozidla.
11. Prvostupňovým rozhodnutím nebyla provedena změna vlastníka silničního vozidla s odůvodněním, že správní orgán posoudil podanou žádost žalobce jako žádost ve smyslu § 8a zákona o podmínkách provozu vozidel, avšak správnímu orgánu se nepodařilo fakticky doručit písemnost vyrozumění o podané žádosti o zápis změny vlastníka silničního vozidla, a nebyly tak podle správního orgánu I. stupně naplněny požadavky § 8a odst. 3 zákona o podmínkách provozu vozidel, neboť nový vlastník vozidla nebyl vyrozuměn o podané žádosti. Správní orgán I. stupně posoudil žádost a kupní smlouvu předloženou žalobcem jako doklady, v nichž nejsou údaje o novém vlastníkovi vozidla relevantním způsobem ověřeny, a proto dospěl k závěru, že tyto podklady nejsou způsobilé

k provedení zápisu změn v registru vozidel. Dále přihlédl k tomu, že se nepodařilo vyzvat nového vlastníka vozidla, aby se připojil k žádosti o zápis změny v registru vozidel, a tímto mu nebylo umožněno se k žádosti vyjádřit.

12. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce dne 13. 1. 2020 odvolání, ve kterém zopakoval, jaké doklady předložil společně se žádostí o změnu zápisu vlastníka motorového vozidla, a dále uvedl, že má za to, že nový vlastník vozidla měl možnost se seznámit s podanou žádostí, přičemž podle žalobce ustanovení § 8a zákona o podmínkách provozu vozidel výslovně počítá s nesoučinností nového vlastníka vozidla. Pokud není nový vlastník vozidla součinný, nelze očekávat, že se bude kamkoli dostavovat nebo cokoli potvrzovat. Žalobce nesouhlasil s tím, že by byl povinen předložit kupní smlouvu s úředně ověřenými podpisy smluvních stran. Žalobce také v odvolání uvedl, že novému vlastníkovi vozidla bylo povoleno oddlužení a doplnil informaci o řízení vedeném u Krajského soudu v Brně vč. kontaktní adresy nového vlastníka vozidla.
13. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně. V odůvodnění uvedl, že je sice povinností každého přebírat si zaslané písemnosti a udávat takové místo trvalého pobytu, kde se zdržuje, nicméně tyto skutečnosti nemůže správní orgán ovlivnit. Podle žalovaného je zákonem stanoveno, že správní orgán I. stupně má povinnost dosavadního nebo nového vlastníka silničního vozidla vyrozumět o podané žádosti, a to se v projednávaném případě nestalo. Nelze hodnotit, zda si mohl nový vlastník vozidla písemnosti převzít, rozhodná je skutečnost, že si žádnou písemnost nepřevzal, a tudíž nebyl z pohledu zákona o podané žádosti správním orgánem I. stupně vyrozuměn. Podle žalovaného musí být dosavadní nebo nový vlastník vyrozuměn o podané žádosti, a musí mu tak být dána možnost se k této žádosti vyjádřit. Závěrem žalovaný uvedl, že se žalobce může obrátit na soud a podat žalobu na určení, že není vlastníkem předmětného silničního vozidla. Žalovaný se plně ztotožnil s úvahou správního orgánu I. stupně, že se nepodařilo naplnit procesní postup stanovený v § 8a odst. 3 zákona o podmínkách provozu vozidel, tj. vyrozumět nového vlastníka vozidla o podané žádosti a umožnit mu se k podané žádosti vyjádřit. Podle žalovaného nelze nového vlastníka vozidla bez jeho vědomí zapsat do registru vozidel na základě údajů, které se nejeví jako způsobilý podklad pro změnu zápisu.

Splnění procesních podmínek

14. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), načež shledal, že žaloba je důvodná. Ve věci rozhodl soud bez jednání podle § 51 s. ř. s. Žalobce ani žalovaný se k výzvě soudu nevyjádřili, zda souhlasí s projednáním žaloby bez nařízení jednání, a proto se má za to, že s tímto postupem souhlasí.

Posouzení věci soudem

15. Podle § 8 odst. 3 zákona o podmínkách provozu vozidel žádost o zápis změny vlastníka silničního vozidla obsahuje vedle obecných náležitostí podání údaje o novém vlastníkovi a provozovateli silničního vozidla podle § 4 odst. 2 písm. a); je-li provozovatel totožný s novým vlastníkem silničního vozidla, údaje o provozovateli se v žádosti neuvádí. Žádost podle odstavce 1 písm. a) podaná v listinné podobě musí být opatřena úředně ověřenými

podpisy žadatelů; to neplatí, pokud obecní úřad obce s rozšířenou působností při podání žádosti ověří totožnost žadatele nebo je žadatel zastoupen na základě plné moci.

16. Podle § 8 odst. 4 písm. a) zákona o podmínkách provozu vozidel se k žádosti o zápis změny vlastníka silničního vozidla předloží 1. technický průkaz a osvědčení o registraci silničního vozidla, 2. protokol o evidenční kontrole silničního vozidla, který není starší než 30 dní, a 3. zelená karta vydaná podle zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, není-li silniční vozidlo vyřazené z provozu.
17. Podle § 8 odst. 4 písm. b) zákona o podmínkách provozu vozidel se k žádosti o zápis změny vlastníka silničního vozidla v případě přechodu vlastnického práva předloží „1. doklad o nabytí vlastnického práva k silničnímu vozidlu a 2. doklady podle písmene a); k žádosti se nepřikládají technický průkaz a osvědčení o registraci silničního vozidla, nemá-li je žadatel k dispozici, a protokol o evidenční kontrole silničního vozidla, podává-li žadatel současně žádost o zápis zániku silničního vozidla.“
18. Podle § 8a zákona o podmínkách provozu vozidel platí, že došlo-li ke změně vlastníka silničního vozidla na základě převodu vlastnického práva a dosavadní nebo nový vlastník neposkytl potřebnou součinnost pro podání společné žádosti o zápis změny vlastníka silničního vozidla v registru vozidel ve lhůtě podle § 8 odst. 2, provede obecní úřad obce s rozšířenou působností zápis změny rovněž na žádost dosavadního nebo nového vlastníka (odst. 1). Pro žádost o zápis změny vlastníka silničního vozidla do registru vozidel a její přílohy platí § 8 odst. 3 a odst. 4 písm. b) obdobně. Pro prokazování zmocnění k zastoupení platí § 8 odst. 6 obdobně (odst. 2). O podání žádosti podle odstavce 1 vyrozumí obecní úřad obce s rozšířenou působností bez zbytečného odkladu dosavadního nebo nového vlastníka silničního vozidla, který žádost nepodal, a umožní mu se k žádosti vyjádřit. Má-li dosavadní nebo nový vlastník silničního vozidla, který žádost nepodal, v držení technický průkaz nebo osvědčení o registraci silničního vozidla, vyzve jej obecní úřad obce s rozšířenou působností k jejich předložení a stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu (odst. 3).
19. Podle § 10 odst. 1 zákona o podmínkách provozu vozidel obecní úřad obce s rozšířenou působností zapíše změnu vlastníka nebo provozovatele silničního vozidla v registru silničních vozidel na základě žádosti nebo oznámení, jsou-li splněny podmínky podle § 6 odst. 3 písm. d) a e). Při zápisu změny vlastníka nebo provozovatele silničního vozidla obecní úřad obce s rozšířenou působností dále a) zapíše údaje o novém vlastníku nebo provozovateli do technického průkazu silničního vozidla, b) odejme dosavadní osvědčení o registraci silničního vozidla a vydá nové osvědčení a c) přidělí silničnímu vozidlu registrační značku a vydá tabulky s přidělenou registrační značkou, pokud byl použit postup podle § 7c.
20. Podle § 10 odst. 4 zákona o podmínkách provozu vozidel nepředložení technického průkazu silničního vozidla nebo osvědčení o registraci vozidla ve lhůtě stanovené podle § 8a odst. 3 nebrání provedení zápisu změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel. Obecní úřad obce s rozšířenou působností v takovém případě vydá při zápisu nový technický průkaz silničního vozidla.
21. Mezi účastníky je sporné, zda skutečnost, že nový vlastník vozidla nebyl fakticky vyrozuměn o podané žádosti o zápis změny v evidenci vozidel a v důsledku toho se k žádosti nevyjádřil ve smyslu § 8a odst. 3 zákona o podmínkách provozu vozidel, brání (či nikoliv) provedení zápisu změny v evidenci vozidel. Soud se nejprve zabýval otázkou,

jakým způsobem a s jakými důsledky bylo novému vlastníku vozidla doručováno vyrozumění o podané žádosti žalobce.

22. Zákon o podmínkách provozu vozidel neobsahuje vlastní úpravu doručování, a proto se v souladu s § 1 odst. 2 a § 180 odst. správního řádu aplikuje obecný právní předpis, kterým je právě správní řád. Správní orgán I. stupně doručoval vyrozumění o podané žádosti novému vlastníku vozidla na adresu, kterou mu sdělil žalobce, přičemž jak soud ověřil i z výpisu z centrální evidence obyvatel, tato adresa byla evidována u nového vlastníka vozidla od 7. 9. 2011 jako adresa trvalého pobytu, a to po celou dobu správního řízení včetně dne, kdy bylo vydáno napadené rozhodnutí. Zároveň se nejedná o adresu ohlašovny. Ve správním spise není dostupná žádná informace o tom, že by správní orgán disponoval sdělením nového vlastníka vozidla o doručovací adrese odlišné od adresy trvalého pobytu. Správní orgán I. stupně tak správně doručoval vyrozumění o podané žádosti novému vlastníkovu vozidla na adresu trvalého pobytu, jak to vyžaduje § 20 správního řádu. Zároveň ani dodatečným šetřením Policie České republiky, která se též pokusila vyrozumění o podané žádosti novému vlastníku vozidla doručit, nevyšlo najevo, že by nový vlastník vozidla přebíral zásilky na jiné adrese, než na kterou mu bylo předmětné vyrozumění doručováno již dne 27. 9. 2019. Ze záznamů na obálce, která se vrátila správnímu orgánu I. stupně společně s doručenkou, má pak soud za prokázané, že byla novému vlastníku vozidla zanechána na evidované adrese trvalého pobytu výzva k vyzvednutí doručované zásilky (výzva byla z obálky odtržena a zároveň na ní byla uvedena informace o zanechání výzvy k vyzvednutí zásilky dne 27. 9. 2019 včetně poučení; od téhož data byla zásilka připravena k vyzvednutí). Od 27. 9. 2019 tak začala plynout lhůta 10 dnů, po jejímž marném uplynutí nastala ze zákona fikce doručení zásilky (§ 24 odst. 1 správního řádu). Zásilka byla správnímu orgánu I. stupně vrácena dne 9. 10. 2019, tedy po marném uplynutí lhůty pro vyzvednutí zásilky. Vyrozumění o podané žádosti o změnu zápisu v evidenci vozidel tak bylo novému vlastníku vozidla řádně doručeno fikcí dne 7. 10. 2019.
23. Správní orgán I. stupně nicméně přistoupil (nadbytečně) k doručení vyrozumění novému vlastníku vozidla veřejnou vyhláškou tak, že dne 14. 11. 2019 uveřejnil veřejnou vyhlášku s oznámením o možnosti převzít si doručovanou písemnost, tj. vyrozumění, s tím, že se doručovaná písemnost týká registrace vozidla. Vyhláška byla z úřední desky správního orgánu I. stupně sejmuta dne 2. 12. 2019. Oznámení o možnosti převzít písemnost bylo uveřejněno zákonem stanovených 15 dní. Pokud by tedy již dříve nedošlo k doručení písemností fikcí dne 7. 10. 2019, účinky doručení veřejnou vyhláškou by nastaly dne 29. 11. 2019 (nikoli dne 30. 11. 2019, jak nepřesně vyznačil správní orgán I. stupně na uvedeném oznámení).
24. Ustanovení § 8a odst. 3 zákona o podmínkách provozu vozidel ukládá správnímu orgánu povinnost *vyrozumět* bez zbytečného odkladu dosavadního nebo nového vlastníka silničního vozidla, který žádost nepodal. Zákon o podmínkách provozu vozidel však neobsahuje v souvislosti s vyrozumíváním nového vlastníka, který nepodal žádost o zápis změny do registru vozidel, nic, co by nasvědčovalo, že se v případě doručování tohoto vyrozumění neuplatní fikce doručení ve smyslu § 24 správního řádu. Vyrozumívání účastníků případně jiných osob o probíhajícím správním řízení je zcela běžnou činností správních orgánů a tento postup sám o sobě nijak nevyklučuje případnou aplikaci fikce doručení nebo doručení veřejnou vyhláškou. Pokud by totiž správní orgány i v jiných případech (srov. např. § 18, § 28, § 44, § 47, § 51 a další správního řádu) trvaly na faktickém

doručení vyrozumění, mohla by být činnost správních orgánů v některých případech zcela paralyzována, případně by docházelo ke značným průtahům či zcela nepředpokládaným důsledkům a překážkám v řízení. Zároveň není důvod pro přísnější postup v případě vyrozumívání účastníka, který nepodal žádost o zápis změny vlastníka do registru silničních vozidel, než jsou standardy pro doručování správních rozhodnutí. Byť má případná změna vlastníka v registru vozidel nepochybně podstatné dopady do práv a povinností evidovaných vlastníků (provozovatelů), nelze tvrdit, že by tyto důsledky byly zásadně odlišné od důsledků jiných správních nebo i soudních rozhodnutí (vznik, změna či zánik práv a povinností), jež mohou být doručována fikcí.

25. Účelem vyrozumění stávajícího nebo nového vlastníka o podané žádosti, který tuto žádost nepodal, je chránit takového účastníka před tím, aby nedošlo ke změně zápisu (jeho) vlastnického práva v registru vozidel, aniž by se mohl k takové změně vyjádřit (zpochybnit splnění podmínek pro zápis změny). Tato ochrana ovšem není absolutní a je omezena tím, jak dbá takový účastník o svá práva a povinnosti. Pakliže má účastník trvalý pobyt evidovaný na adrese, na které se nezdržuje, aniž by uvedl jinou doručovací adresu, a nepřebírá si doručované zásilky, nemůže jeho jednání vést k nedůvodným průtahům ve správním řízení anebo až ke zmaření jeho účelu, neboť jde výhradně o liknavost takové osoby, a nikoli o objektivní překážku vyřízení podané žádosti. Správní řád umožňuje za splnění konkrétních podmínek doručit takové osobě fikcí nebo veřejnou vyhláškou. Zákon tak výslovně předpokládá, že i v situaci, nepodaří-li se určitou listinu fakticky doručit, budou nastoleny účinky doručení.
26. Soud tak konstatuje, že překážkou provedení zápisu změny vlastníka v evidenci vozidel není skutečnost, že nový vlastník vozidla nebyl (v důsledku nevyzvedávání zásilek v místě trvalého pobytu) fakticky vyrozuměn o podané žádosti o změnu vlastníka v registru vozidel. Není v rozporu s § 8a zákona o provozu vozidel, pokud je vyrozumění o podané žádosti o změnu vlastníka vozidla v registru vozidel doručeno fikcí stávajícímu vlastníkovu nebo novému vlastníkovu, který žádost nepodal, a pokud se k podané žádosti taková osoba nevyjádří. Správní orgány proto pochybily, pokud neprovedly zápis změny vlastníka vozidla v registru vozidel z důvodu, že si nový vlastník vozidla fakticky nepřevzal vyrozumění o podané žádosti.
27. Žalovaný se mýlí i v tom, že změna vlastníka v registru vozidel je konstitutivním zápisem. Žalobce v replice přiléhavě odkazoval na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2018, č. j. 1 As 222/2017-45, podle něhož „[r]egistr silničních vozidel (dále jen „registr vozidel“) má výhradně evidenční povahu, zápis změny vlastníka v registru nemá konstitutivní účinky. Jelikož je poskytnutí údajů z registru silničních vozidel vázáno na prokázání právního zájmu fyzické či právnické osoby, není registr silničních vozidel veřejným seznamem ve smyslu § 1109 o.z., neboť není splněna jedna z definičních podmínek veřejného seznamu, a to přístupnost této evidence bez omezení (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 20. 9. 2017, č. j. 22 Cdo 5330/2015-193).“ *K převodu vlastnického práva u movitých věcí dochází samotnou účinností kupní smlouvy, stěžovatelka se stala vlastníkem na základě kupní smlouvy ze dne 9. 3. 2015 a převzetím vozidla, nikoli změnou evidence vlastníka v registru vozidel.*“ Nicméně v kontextu nyní projednávané věci je třeba zdůraznit, že pro její posouzení ani není podstatné, zda je změna vlastníka v registru vozidel konstitutivním či deklaratorním zápisem. Podstatné pro posouzení věci je, zda byly splněny podmínky pro to, aby byla změna zápisu vlastníka v registru vozidel provedena.

28. Důvodná je i žalobní námitka, podle níž zápis změny vlastníka silničního vozidla podle § 8a odst. 2 zákona o podmínkách provozu vozidel není podmíněn předložením kupní smlouvy s úředně ověřenými podpisy. Ustanovení § 8a odst. 2 zákona o podmínkách provozu vozidel stanovuje, že pro žádost o zápis změny vlastníka silničního vozidla do registru a její přílohy platí § 8 odst. 3 a odst. 4 písm. b) téhož zákona obdobně. Ustanovení § 8 odst. 4 písm. b) bod 1 stanovuje podmínku předložení dokladu o nabytí vlastnického práva k silničnímu vozidlu, avšak nestanovuje žádné doplňující formální požadavky na tento doklad, tj. nestanovuje, že by takový doklad musel obsahovat úředně ověřené podpisy smluvních stran apod. Ustanovení § 8a zákona o podmínkách provozu vozidel také nestanovuje žádné další podmínky a náležitosti příloh předkládaných k žádosti. Stejně tak ani předpisy soukromého práva nepodmiňují platnost a účinnost kupní smlouvy, jejímž předmětem je převod motorového vozidla, připojením úředně ověřených podpisů na jejím písemném vyhotovení či jinými formálními náležitostmi. Z § 559 a § 560 ve spojení s § 2085 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění zákona č. 171/2018 Sb. dokonce vyplývá, že platnost kupní smlouvy na prodej movité věci není obecně podmíněna ani její písemnou formou. Požadavek správního orgánu I. stupně na předložení kupní smlouvy s úředně ověřenými podpisy tak nemá oporu v zákoně, a správní orgán I. stupně proto pochybil, pokud považoval nepředložení kupní smlouvy s úředně ověřenými podpisy smluvních stran za překážku zápisu změny vlastníka vozidla v registru vozidel.
29. Soud proto shrnuje, že žalobce v daném případě podal řádnou žádost o změnu zápisu vlastníka v evidenci vozidel obsahující všechny požadované náležitosti a zákonem předepsané přílohy. Žádost obsahuje vedle obecných náležitostí řádnou identifikaci žalobce a nového vlastníka vozidla i řádnou identifikaci převáděného vozidla. Totožnost žalobce byla ověřena pracovníkem správního orgánu I. stupně při osobním podání žádosti, a žalobcův podpis pod žádostí tedy nemusel být úředně ověřen (§ 8 odst. 3 věta druhá ve spojení s § 8a odst. 2 zákona o podmínkách provozu vozidel). Jelikož nový vlastník vozidla zjevně neposkytl potřebnou součinnost pro podání společné žádosti o zápis změny vlastníka v registru vozidel, což ostatně nezpochybňuje ani žalovaný, byl splněn zákonný předpoklad k tomu, aby správní orgán I. stupně postupoval podle úpravy obsažené v § 8a zákona o podmínkách provozu vozidel stanovící pro tyto případy odlišný postup při zapsání změny vlastníka do evidence vozidel oproti obecné úpravě obsažené v § 8 zákona o podmínkách provozu vozidel. Postačuje tedy, že žádost byla podána žalobcem jako dosavadním vlastníkem. Z hlediska zákonné úpravy nebylo potřebné (a fakticky ani možné) ověřovat souhlas nového vlastníka vozidla s provedením zápisu změny vlastníka v registru vozidel. Žalobce jako přílohu žádosti o zápis změny vlastníka předložil v souladu s § 8a odst. 2 ve spojení s § 8 odst. 4 písm. a) a b) zákona o podmínkách provozu vozidel originál protokolu o evidenční kontrole převáděného vozidla, zelenou kartu a kupní smlouvu ze dne 1. 9. 2019, přičemž správní orgány správnost a pravost žádné z těchto listin nezpochybnil. Technický průkaz a osvědčení o registraci převáděného vozidla nebylo třeba předložit, neboť je žalobce v době podání žádosti neměl k dispozici, jak vyplývá z úředního záznamu ze dne 11. 12. 2019, podle něhož tyto podklady předal novému vlastníkovi vozidla. Žádné jiné náležitosti či přílohy žádosti zákon nevyžaduje. O podání žádosti byl nový vlastník vozidla právně účinně vyrozuměn a byla mu dána možnost se k ní vyjádřit, jak již bylo uvedeno shora (viz body 22 až 26 tohoto rozsudku). Současně byl nový vlastník vyzván i k tomu, aby ve stanovené lhůtě předložil technický průkaz a osvědčení o registraci silničního vozidla (§ 8a odst. 3 zákona o podmínkách provozu vozidel), což ovšem neučinil. Při nezjištění žádné z překážek podle § 6 odst. 3 písm. d) a e)

zákona o podmínkách provozu vozidel tak nic nebránilo tomu, aby správní orgán I. stupně podle § 10 odst. 1 zákona o podmínkách provozu vozidel provedl zápis nového vlastníka vozidla do evidence vozidel. Provedení zápisu nebránilo ani nepředložení technického průkazu nebo osvědčení o registraci vozidla novým vlastníkem vozidla. Správní orgán I. stupně měl v tomto případě vydat při provedení zápisu nový technický průkaz převáděného vozidla (§ 10 odst. 4 zákona o podmínkách provozu vozidel).

30. Zcela nad rámec nutného odůvodnění soud uvádí, že vyrozumění, které správní orgán I. stupně zaslal novému vlastníkovu vozidla, nebylo formulováno zcela správně tak, jak to § 8a odst. 3 zákona o podmínkách provozu předpokládá. Jeho obsahem byla především výzva k tomu, aby se nový vlastník vozidla připojil k žádosti o zápis změny vlastníka, ačkoli zákon takovou výzvu vůbec nevyžaduje. Pro zápis změny vlastníka do registru vozidel podle § 8a zákona o provozu vozidel postačí, pokud žádost podal dosavadní nebo nový vlastník (žádost nemusí být podána oběma účastníky). Správní orgány nevyzývají účastníka, který neposkytl potřebnou součinnost, aby se připojil k podané žádosti, ale toliko ho vyrozumívají o podané žádosti a umožní mu se k žádosti vyjádřit, případně ho mohou vyzvat k předložení technického průkazu a osvědčení o registraci silničního vozidla. Jelikož však tento nedostatek vyrozumění nebyl v žalobě namítán a žalobce v jeho důsledku ani nemohl být zkrácen na svých právech, neboť vyrozumění směřovalo novému vlastníkovu vozidla, který i v řízení o žalobě před soudem zůstal pasivní, nemohl soud k této vadě přihlídnout.
31. Stejně tak si soud nemohl nepovšimnout skutečnosti, že správní orgán I. stupně jednal v řízení jako s účastníkem řízení pouze se žalobcem [§ 27 odst. 1 písm. a) správního řádu]. Byť jde o řízení o žádosti podané žalobcem, postavení účastníka řízení má v tomto případě i nový vlastník vozidla, neboť i on může být bezpochyby rozhodnutím správních orgánů o provedení či neprovedení zápisu změny vlastníka v evidenci vozidel přímo dotčen ve svých právech nebo povinnostech (§ 27 odst. 2 správního řádu). S ohledem na absenci příslušné žalobní námitky a nedostatek aktivní věcné legitimace žalobce k jejímu uplatnění však i v tomto případě nemohl soud k této vadě řízení přihlídnout.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

32. Soud shledal žalobu důvodnou, a proto napadené rozhodnutí z důvodu jeho nezákonnosti zrušil (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že zjištěné vady se stejnou měrou vztahují na prvostupňové rozhodnutí, a vzhledem k tomu, že by žalovaný nemohl následky nezákonného prvostupňového rozhodnutí sám napravit (provést zápis nového vlastníka převáděného vozidla v evidenci vozidel), jsou dány důvody i pro zrušení prvostupňového rozhodnutí podle § 78 odst. 3 s. ř. s. Soud současně vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Právním názorem vysloveným v tomto rozsudku jsou správní orgány vázány (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). V dalším řízení budou správní orgány jednat jako s účastníkem řízení i s novým vlastníkem vozidla vč. doručení rozhodnutí ve věci samé.
33. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobci, který naopak byl ve věci plně úspěšný, náleží náhrada nákladů řízení. Náhrada nákladů řízení je tvořena mimosmluvní odměnou advokáta za tři úkony právní služby po 3 100 Kč (příprava a převzetí zastoupení, sepsání návrhu a repliky) podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, k čemuž je

třeba přičíst tři režijní paušály po 300 Kč jako náhradu hotových výdajů zástupce. Zástupce nedoložil, že by byl plátcem daně z přidané hodnoty, náhrada za tuto daň tedy žalobci nenáleží. Žalobci však přísluší náhrada za zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Náhrada nákladů řízení v celkové výši 13 200 Kč je splatná ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám zástupce navrhovatele (§ 149 odst. 1 o. s. ř. užitý na základě § 64 s. ř. s.)

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. srpna 2022

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu